

AMMANI
O LAVRADOR
Caixa Postal - 666
Curitiba - Paraná - Brasil
Redação e Administração:
Rua Augusto Steinfeld 799
Diretor e Proprietário:
Nicolau Woytowetsch
C. 26 (1080)

CLAYADOR

ЖИТОРОБ

- ТИЖНЕВИК

ПЕРЕДПЛАТА:

Річне: кр. 80.00
Піврічне: " 35.00
Для Аргентини: 25 pesos.
Інші краї: 4 ам. долари.
Почтове число: кр. 2,60

Ціна оголошень
після угоди.

РІК ВИДАННЯ XXX

КУРІТІВА. 12 серпня, 1953

ПІДСТАВНА ОСОБА КРЕМЛЯ

Після шпигта Мельнікова, який відбувся для пленуму ЦК КПУ (центрального комітету комуністичної партії України). Здебільшого такі пленуми нічого особливого не являють. На них збирають партійних погоничів, що їх Москва приставляє до українського народу, і вичащують їм погоничам свої вимоги Кремля до окупованої України. Звичайно на цих зібраннях доводять представники червоно-російської імперії, домоглються, в якій особі з нашої поведінки Батьківщини можна потягнути більше хліба, дубля, цукру та інших народних дібр. Домоглються вони і про дальші заходи боротьби з масовим спротивом українського населення загарбницькій політиці більшовників. Той спротив, як і взагалі всі нелегітими устремління нашого народу, комуністична Москва називає українським буржуазним націонализмом. Часто пленуми ЦК КПУ складаються з метою підтримати те, чи інше рішення кремльського проводу, особливо в справі різних численних чисток, боротьби з опозицією, чи з якоюсь «агентурою між-народного капіталізму».

Досі світова громадсько-політична думка на пленумі ЦК КПУ зворотила майже завжди назад. Але до останніх двох років виявилася неабияк адекватнісію і по своєму оцінює про них в часопи-сах і радій різних країн. Справа в тому, що ті два пленуми, як підкреслили всі без винятку за-кордонні оглядачі, відбулися під проводом А. І. Кириченка - теперішнього першого секретаря ЦК КПУ.

Відкинувши конкретні умови со-ветської діяльності, треба сказати, що Кириченко, як певна політична постать, справді «народився в сорочи». Від того самого дня, коли затвердив його на посаді пер-шого секретаря ЦК КПУ, він від-разу попав у поле зору міжна-родної преси і політики. А про попередника Кириченка, Мельні-кова - широкий світ сказав своє слово лише тоді, коли його осу-дили, хоч він був кілька років секретарем ЦК КПУ.

В той же час Кириченко зов-сім не належить до числа вели-ких комуністів українського по-ходження. Це не Хвильовий, Шум-ський, Скрипник, або навіть Лю-бенко, Чубар, Петровський... Він досі був як ставовий самий за-чайний «сірої порції» комунізм, що в так старано виготовляв Ста-лін. З його іменем нічого по-літичного не пов'язано. Киричен-ко до сьогодні не був не тільки по-літичником, а і взагалі особисті-стю в належному розумінню до-го слова. Слуханий якнайчисті-ше, без власних думок, ідеї, ініціати-ви. Завжди лише викладав того, що говорив і робив трубіти за-ного риб, пам'ягаючи, що він не виходить за межі казаків і во-ю коді. Таким чином, він до останнього часу тримався вик-лючно в тілі, не виражаючи в чис-ленному колі партійних правління-ка. За Мельнікова він був оміж-ником останнього (другим сек-ретарем ЦК), а так просто кажучи, людина майже без імені.

В чім же той справа, чому та-кий успіх, такий широкий розго-лош?

Лише тому, що Кириченко по-ходить з української нації.

Вільний світ доводив, - досі всі советські диктатори на Укра-їні були чужинці; сьогоднішній же диктатор - українці. Ото ж, сві-това громадсько-політична думка лийло стежить за першим сек-ретарем ЦК КПУ, придивляється, як він ставитиметься до народу з якого походить і, що з ним вза-галі вчинять дімши Москва. До особи Кириченка чужинці чин-

иний наважують і ніби зміну кре-мльській політиці щодо України.

Про перший пленум ЦК КПУ під керівництвом нового секретаря, який він розглядав питання ви-робництва річки широкого житку та праці різних комуністичних у-станов. Пленум виявив конкретні-статі у дух галузі незадовільний і накреслив шлях заходів до по-ліпшення його.

Другий пленум відбувся в ос-татніх днях липня. На ньому з-противою, спрямованою проти Бе-рі, виступив Кириченко. Цей про-мови використав часопи і радіо-поліція особливо великого значен-ня. Крім переліку того, що пер-ший секретар ЦК КПУ назвав Бе-рію «ворогом народу», «зрадчи-ком», «буржуазним загарбником» і т. д., чужинцями союстрівати додали від себе. Берію судять на Україні! Кириченко обни-ває: «Кремль шукає підтримки в Україні» тощо.

Підлібі пленуми вже відбулися в Москві, Ленінграді та в усіх на-півлятих республіках СРСР. Але акцентував політично-громадсь-ку думку про них майже не агаде.

Післям же ЦК КПУ, повторю-ючи, вона приліда багато чини-саме, тому, що на чолі цієї ор-ганізації стоїть українець з поход-ження.

Маєж, значаючи, знаємо, що Кремль походить з українців. Однак як також добре знаємо, що він робить і буде робити ті-льки те, чого хочуть у московсь-ку Кремль. До такої ролі черво-на Москва вже його відповіли ви-хвалює і підготувала. Вона тепер ви-рішила великі прикраси українсь-кому народові чинити руками го-лумістів, які від з України. Цей в-руччи, Кириченко для Кремля сьогодні є вигідною ширмою, на яку, як бачимо, дуже звязують в ши-рокому світі. Разуку ж з прому-Москва не має ніякого. Насампе-ред, вона вже добре попередньо перевіряла кандидатуру Киричен-ка, цілком вивчилася в його інші чарські вірності. В разі, чого ми не припускаємо, теперішній пер-ший секретар ЦК КПУ захотів би «зобачити» від червоно-московсь-кої генеральної лінії - його плазу-ку звільнюють при допомозі МВД, війська, а навіть за участю ос-обистих охоронців, чи помічників...

Ото ж особи Кириченка, Кор-няйчука, як колись іншого, нічого приймного України й українсь-кому народові не арушуть. Вони бу-ли в заливашні надалі слуханими погоничами Кремля. Однак, ми виразимо той факт, що сьогодні червона Москва примушена діяти на Україні не безпосередньо, а за- допомогою підставних осіб. Ви-рішимо також те, що ліквідації Берію автоматично не потягла за собою ліквідація Кириченка, Кор-няйчука та інших... - самими при-несодило істнувати за заготови-ми Мельніковим обвинуваченнями проти Берію. Ото ж, у Кремлі для цієї собі справу, що мусять ма-ти сьогодні на Україні підставних осіб, навіть на посаді першого секретаря ЦК КПУ, тобто дикта-тора поведінки країни.

Це яскраво свідчить про те, що зростаючу силу спротиву украї-нського народу, а також про ба-жання советської імперії своїм вла-ді сил в передбаченні подальших міжнародних ускладнень, міжна-родної боротьби.

Оглянувшись український нарід, у вирі-шальний історичний момент, по-можемося сам сказати своє влас-не слово. В цьому йому не пере-ходять ніякі підставні особи.

Ол. Ващенко

Сеул. В Кореї розпочався об-мін військовополоненими. Амери-канські воли, які вже поверну-лися з комуністичної неволі, в-одні гоми скараються, що в по-даль з ними доводилося вкрай по-гано. Охорона ставилася до по-даних жорстоко, харчування було жалюгідне, медична обслу-га майже зовсім відсутня. В на-слідок усього цього чимало по-ловених померло. Крім того, ба-гато американців відправлено до Китаю й до окупованих советами Маньчжурії. Про інші останні на-свогоди нічого не відомо.

Представник військового коман-дування США оголосив, що го-лумісти не хочуть звільнити част-ину американських військовопо-ловених. З цього приводу амери-канське командування підлясть в відношенні прохання до комісії нейтральних держав, що займа-ється справою дальшої реат-риції полонених.

Вашингтон. Після подорожі до Південної Кореї й Японії, до США повернувся міністр закордонних справ, Діан Фостер Делес. Він провадив переговори з президен-том Південної Кореї, Сигісмом Рі-то з проханнями державним лі-дери Японії. Далше повідомля, що Сигіс Рі зобов'язався додержу-вати умови перемир'я.

Далі міністр підкреслив, що в-разі комуністи не відпустять усіх полонених американців, уряд США звиче відповість заходів.

Пав Мун-Сон. Сюда прибула індійська делегація, яка очолю-ють комісію нейтральних дер-жав у справі полонених індійсь-ких делегатів заарештованих від-пала.

з УСЬОГО СВІТУ

Токіо. В комуністичній Північ-ній Кореї відбувається суора-чення. Успішно керівника та-мної поліції та 9 інших відповідаль-них правління країни і їх ро-стріляно «за зраду». Знято з по-сади та заарештовано також мі-ністра закордонних справ Північ-ної Кореї, але його ще не стра-чено.

Острів Формоза. Військовий ко-рабель червоного Китаю прова-див навчальне плавання в Китай-ському морі. Матроси звинили заколот, оволоділи тим кораблем, коли вони приставили до порту націоналістичного Китаю, Као-Сюн.

Париж. В королівстві Лаос (Ін-докитай) знову розпочався великий наступ комуністів. Війська фран-цузької спільнотки народи ста-влять рішучий опір до вступу фрон-ті В їхньому складі проходять підготовку спеціальні батальйони для війни в тропічних хамах (джунглях).

Лондон. В останніх боях на Ма-лялах збито одного з найголовні-ших провідників комуністичних заколотників, Чу-Чуан. Коман-дував антидіванським військом на Ма-лялах, який, що смерть Чу-Чуан-я є відчутною втратою для міс-цевих комуністів.

Берлін. На сьогоднішню добу до-му населенню Східної Німеччини вже роздано понад два мільйони харчових пакунків з фондів аме-риканської допомоги.

В п'ятницю, 7-го серпня, кому-

ністичні удари загони аеролеса до західного Берліну з метою зрівняти розподіл пакунків, але їх розлітав місцеві німецька полі-ція. Це вже другий в черга подіб-ний випадок.

До Східної Німеччини знову вивелися советські такові частини та війська спеціального при-значення. Вони перебувають у ста-лі підлогового готелів. В дея-ких містах виникли нові страйки й протикомуністичні демонстра-ції німецьких робітників.

Берлін. Серед советської окуп-півної армії в Східній Німеччи-ні провадиться велика чистка. Лише в місті Ерфурт заарешто-вано 150 советських солдатів і офіцерів, яких має незабаром су-дити військової трибуналі. Ареш-ти серед советських військово-відбуваються також в Хемпці, Магдебурзі, Лейпцігу тощо.

Франкфурт. До Західної Ні-меччини втік майор советських окупційних військ. Йому вже на-дамо право притулку політичного емігранта.

Москва. Закінчилися чергова сесія верховного совета СССР. На ній виступив Мельніков. В своїй промові советський прем'єр на-вчався, що СССР також має а-томові і водневі бомби.

Сесія схвалила усунення Лав-рентія Берію і віддання його під суд.

Женева. У зв'язанні на першості СССР цього року, зустрілися фут-болісти різних країн «Динамо» з футбольними «Лозаннон» міста Горького. В матчі виявили пере-можлими князя - вони забили у ворота противника 3 м'ячі, а в своїй не пропустили жодного.

ВІЗНАТИ УКРАЇНУ Й БІЛОРУСІЮ

Підкомісії закордонних справ Палати Репрезентативів США затвердила резолюцію, яка вимагає негайної дипломатичного визна-ня України й Білорусії.

Резолюція, що її тепер має зат-вердити це пленум комісії закор-донних справ, закликає до негай-ного дипломатичного визнає за-гома советських республік і по-голити, що це було б висловом політичної волевиявлення.

В часі дискусії деякі конгрес-мени виступили з тезою, що та-кий жест має бути психологічний ефект серед українців і білорусів.

Правом підставою для есену-тального визнає і на визначення дипломатичних зноєни являється би приналежність України й Білору-сії до ООН.

УНРАДА В СПРАВІ ДОЛЕН-КІВСЬКОГО СЭСУ

Президи УНРАди вилала комуніст-у ачичи в публікації газетарів та зго-рими членів СЭСУ про аспірантів СЭСУ до УНРАди, і в цьому комуніст-у чинило так:

«СЭСУ доє не прийнято до УНРАди і такий причиною»

1. Чергові навізують у статуті СЭСУ пункт 2-го (огодино в яких членами цієї ор-ганізації можуть бути аспіранти) до як-не ставлять «можливі тих жінок, які ста-ються в тому ж статуті до українців) і небажання керівництва СЭСУ змалювати на зв'язки Берія, який розписавши щодо цього пункту. Вплив на СЭСУ до-во офіційно отримавши це літера ро-му току, з розпискою цього пункту і до-с не поступило, хрім до цього нехотілого листа від керівництва СЭСУ.

2. Згідно проханням особистості СЭСУ в розробці на червоному відтинку й не-бажанням керівництва СЭСУ заходів до ліквідації цього робітництва.

3. Неможливість визначити тут у ли-стуваних керівництві СЭСУ а про-важати УНРАди, що сімдесяти останню Премієр з 27 5 1952 року про арешти-ня аспірантів в СЭСУ та про есені-стичні питання арештисти його до УНРАди для остаточного рішення на Третю Се-сію УНРАди.

ПОЧЕСНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ

Вд. Іван Мережко - 100 кр.
Микола Теодорович - 100 «
Володимир Коваль-ський - 100 «

«Чорна кішка»

Здавалося би, що тут вилан-заваго - кішка чорної мисті? Та-ких є безліч у кожному селі, в кожному місті. На них ніхто не звертає уваги, хіба, що їхні го-подарі, коли такі є. Але цього ра-зу маємо до діла з особливою «Чорною Кішкою» - так би нава-звувся одна доволі численна під-пальна організація в деяких на-ціональних республіках Советсь-кого Союзу.

Починаючи відати відати з про-ва звільної засили розповідати про цю «Чорну Кішку» просто дивовижні речі. Нам ближче не відомо, як там і дієвість вигля-дає справа, тому обмежимося ли-ше коротеньким викладом сід-чень тих людей.

В столиці советської Білорусії, Мінську, є великий автомобільний завод. На тому підприємстві се-ред очинящих робітників пра-цює такий самий агент поліції («сек-сот»), Базаров. Перед святкова-нням для жонглерів революції ми-нулого року, а доносом Базаро-ву, МВД арештувало на автомобі-лі 18 робітників. Коли відішли з-няти, на вулиці знайдемо трупа Базарова з простріленою головою. До його одгу суду прикріплено папірці з зображеннями чорної кішки.

Незадовго по цьому випадку стаєся збройний вихід на пере-сильне приміщення для визнає. Тоді збито 9 вартових еменді-стів. Багато заарештованих вте-кло. Від події на стіні приміщен-ня залишилося великий напис: «Чорна Кішка».

Наприкінці грудня, в закритій партійній їдальні зібралася на ро-бірку чимала кількість комуні-стичних робітників. В них по-передження не звернув ніякої уваги і не продовжував по ста-рому. Чергові виступили з незго-дою, одягнені, на повсякденну ви-пашкованого сідка, у військовому формі, застрелили Сіронова. Ко-го хорували і вилала готирку, щоб закрити домову, то на тіл покривили вже була прасита... шкід-ра чорної кішки.

Увага!

Заходами новоствореної Філії Хліборобсько-Освітньо-го Союзу на Портно, Курітіба, 22 серпня ц. р., з доми-пці при перкві св. Михайла на Віла Гваїра, влаштується

Увага!

В програмі заваби: скетчі, танки та інші веселодів-ка. Початок о год. 20-й. Вступ - як звичайно.

ВЕСЕЛА ЗАБАВА

Що є правдиве в совєтській пресі? День, місяць і рік позая часопису.

Суд в Сієні, Італія, засудив Італію Емільяна Бенюккі на 18 місяців тюремного, що Бенюккі публічно поодуляв Італію Італію Іому Річчарді, яка зовсім була цього поодуля.

